

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 00E/534/1994 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2014 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 00E/534/1994.

2. Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodnil najmä tým, že na okresnom súde podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu povinného: „... *Figaro Trnava, štátny podnik... pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť úrok zo sumy 912,83 eur vo výške 15 % od 15. 02. 1993 do 03. 03. 1994 a trovy výkonu rozhodnutia vo výške 6,64 eur, súd sa s vecou v dostatočnej miere a najmä včas nezaoberal, nekonal vo veci, tak ako mal konať od 08. 06. 1994... napokon až dňa 15. apríla 2013 sp. zn. 00 E/534/1994-31 nespravodlivo rozhodol vo veci...*

Dňa 20. 05. 2013 som podal do rúk predsedu súdu sťažnosť zo dňa 18. 05. 2013 na zbytočné súdne preťahy.

Proti nespravodlivému rozhodnutiu som podal odvolanie zo dňa 24. 05. 2013, osobne doručené súdu 27. 05. 2013.“

Sťažovateľ je toho právneho názoru, že okresný súd „... *svojím postupom vo veci vedenej pod sp. zn. 00E/534/1994-31 porušil základné práva a slobody upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy, tiež podľa dohovoru čl. 6 ods. 1“.*

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol tak, že vysloví porušenie v bode 1 označených práv, prizná mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože okresný súd spôsobil prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 00E/534/1994.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prietahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu

základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (v rovnakom rozsahu sa vzťahuje aj na právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

10. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj dopytom na okresnom súde zistil, že konanie pred okresným súdom, postup ktorého bol sťažovateľom namietaný, okresný súd nariadil uznesením č. k. E 534/94-14 z 5. decembra 1994 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 30 Cob 151/95-19 z 18. decembra 1995 výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky odpísaním z účtu povinného na uspokojenie pohľadávky sťažovateľa vo výške 15 % úroku od 15. februára 1993 do 3. marca 1993 zo sumy 912,83 € a trovy návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vo výške 6,64 €. Predmetné súdne konanie bolo skončené zastavením konania 3. decembra 2013, ktoré rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť 31. januára 2014.

11. Sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktorý v okamihu podania sťažnosti ústavnému súdu už vo veci nekonal (pozri bod 10 *in fine*). Z toho vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľom označené práva. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014